

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Reverendi Dom. D.|| Leonardi || Rvbeni SS. Theolo-||giae
Licentiati Abbatis || Ordinis D. Benedicti Mo-||nasterij
Sanctorum Apostolorum Petri & || Pauli Abdinckouensis,
in ciuitate || ...**

Ruben, Leonhard

Padibornae, 600 [i.e. 1600]

VD16 R 3400

Cap. XVII. Falsos prophetas esse libidini & luxuriæ quàm maximè deditos,
alio modo quàm Catholici.

[urn:nbn:de:bvb:12-bsb10194563-1](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bvb:12-bsb10194563-1)

CAPVT XVII.

FALSOS PROPHETAS
esse libidini & luxuriæ quã ma-
ximè deditos, alio tamẽ atq; alio
modo quã Catholici.

Res hæc adeò perniciofa huiusmodi
radices agit in hominum prauorum
animis, vt vix explicari queat; nec
vllum fuit seculum, vbi pestis hæc animæ
non germinauerit & pullulauerit, & per-
niciosissimos orbi terrarum fructus pro-
duxerit ab initio mundi ad nostra vsq; se-
cula. In quibus vix videas, quib⁹ rationib⁹
libido expleatur; diuerso tamen modo à
prauis Catholicis & falsis prophetis seu he-
reticis, quæ omnia docebim⁹, & demõstrato
vulnere medicinã q̄ poterimus adhibebi-
mus. Inter opera carnis eã recēset D. Paul.
Gal. 5. 19. & huiusmodi fuit in primo seculo
post peccatũ primorum parentũ, quæ tan-
dẽ inde excreuit vsq; ad tẽpora iusti Noe.
Videntes enim, Genes. 6. 2. filij Dei filias ho-
minum quòd essent pulchra, acceperunt sibi
uxores ex omnibus quas elegerant. Dixitq;
Deus: Non permanebit spiritus meus in homi-

*Libidi-
nis pestis.*

*Libido eo
mni tem-
pore.*

ne in aternū, quia caro est. Sic tandē propter hanc libidinem, venit ira Dei, teste D. Paulo Coloss. 3. 5. *super filios diffidentie, & incredulitatis, & mundus diluuiο perijt.* Tempore Moysis ita exeruit suum venenum virus hoc, vt de Iudæis continendis lex certa constituta sit Deut. 21. 18. vbi si parentes filium genuerint comessationibus deditum & luxurijs, iubentur eum ducere ad seniores ciuitatis, & ad portā iudicij dicentq; ad eos. *Filius noster iste proteruus & cōtumax est, monita nostra audire contemnit, comessationibus vacat, & luxuria atq; conuiuijs: lapidibus obruet eum populus ciuitatis & morietur, vt auferatis malum de medio vestri & vniuersus Israel audiens pertimescat.* Mox Moyse & Iosua vita functis, vt exitiosus cancer serpit latius ad extremum ferē exitium tribus Benjamin, vt enim libidine exarserint in vxorem Leuitæ montis Ephraim in Gabaa, quæ est in tribu Benjamin, 19. cap. Iudicum satis edocet. 25. verò millia virorū ad bella promptissimorum è tribu Benjamin in vindictā huius nefandi sceleris, à ceteris filijs Israel occisa fuisse capit. 20. 46. explicatur. Sic postmodū tempore Regū filij Israel insanierunt libidine cum Assur, in cuius criminis vindictam loquitur

*Gabaa
xē libido.*

quitur Dominus per Ezechielem cap. 23. 9. Tradidi eam in manus amatorum suorum, in manus filiorum Assur, super quorū insanuit libidinem. Ipsi discooperuerunt ignominiam eius, filios & filias eius tulerunt, & ipsam occiderunt gladio, &c. Sic temporibus Ozia, Ioathan, Achaz & Ezechia Regum Iuda Oseas cap. 4. 2. conqueritur dicens: Maledictum & mendacium, & homicidium & furtum, & adulterium inundaerunt, & sanguis sanguinem tetigit. Non multò post sanctissimi templi Ierosolymitani sanctissima habitacula tempore Machabæorum penetrauit 2. Mach. 6. 4. Templum enim, inquit, luxuria & comessationibus gentium erat plenum, & scortatium cum meretricibus, sacratisq; edibus mulieres se vltro ingerebant, intrò ferentes ea, que non licet: Altare etiam plenū erat illicitis, que legibus prohibebantur, Sed & apud Lutheranos scēminas concionatas fuisse, ex historijs certissimum est. Vide commentarios Suriij de anno 1522. hoc siquidem patitur doctrina Lutheri, etiam vt confessiones audiant, & sacramenta administrent. Quid enim is non concederet suis libidinosis Dalilis? Nostri prophetæ id vetant. Sic D. Paulus apostolus I. Corinth. 14. 34. *Mulie-*

*Fœmina
exercens
sacerdo-
talia a-
pud Lu-
theranos.*

Mulieres res in Ecclesiis taceant, non enim permittitur tacere de eis loqui, sed subditas esse, sicut & lex dicit, hēt apud scilicet Gen. cap. 3. v. 16. Si quid autem uoluerint discere, domi viros suos interrogent, Catholice.

Turpe est enim mulieri in Ecclesia loqui. Et I. Tim. 2. 11. Mulier in silentio discat cum omni subiectione. Docere autem mulieri non permitto, nec dominari in virum. Deducta est tandem luxuria ad tempora Christi ad filium prodigum, qui Luc. 15. 13. adeo luxuriæ fuit deditus, ut omni substantia dissipata, conquisierit ventri suo siliquas porcorum: neminem verò inuenit, qui eas famelico, & ante libidini spumanti & subanti vētri porrigeret. Nostro verò tēpore huiusmodi perniciosos homines minimè defuturos D. Petrus preuidit dicens 2. Pet. 2. 1. Fuerunt, inquit, pseudoprophetae in populo, sicut & in vobis erunt Magistri mendaces, qui introducent sectas perditionis, & eum qui emit eos, Dominum negant: superducentes sibi celerem perditionem, & multi sequentur eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemabitur. Rem penitius examinanti videtur D. Petrus duo quàm maximè ad rem hāc spectantia dicere, primū homines nostri seculi luxuriæ ita deditos fore, ut multos ad sui imitationem pertrahant, quod

quod fecit Lutherus. Alterum quod hoc
 minimè nouum genus peccati sit futurum,
 cùm & multi alij tam seculares, quàm prò
 dolor Ecclesiastici ea infecti sint, vt olim
 filij Heli, qui 1. Reg. 2. dormiebant cum
 mulieribus, quæ obseruabant ad ostium
 tabernaculi: sed quod id fiat per pseudo-
 prophetas, qui scilicet sua doctrina id lici-
 tum putant, vt ex Luthero ostendemus
 paulò infra, ita enim differunt vitia Ca-
 tholicorum à vitijs hæreticorum, quòd
 hæc sola quasi carnis infirmitate fiant, illa
 comitetur doctrina, qua Isa. 5. 20. dicunt
 malum bonum, & bonum malum: ponen-
 tes tenebras lucem, & lucem tenebras, po-
 nentes amarum in dulce, & dulce in ama-
 rum. Sed *ua*, Isai. 10. 1. *qui condunt leges
 iniquas, & scribentes iniustitiam scripserunt.*
 Cæterum luxuriæ & libidinis varios mo-
 dos in sacris literis & historijs cernere
 est. Ex his enim sunt primi qui gratiam
 Christi in luxuriam transferunt, id quod
 ex epistola D. Iudæ v. 4. clarissimum est.
*Subintroierunt quidam homines, (qui olim
 prescripti sunt in hoc iudicium) impij Dei no-
 stri gratiam transferentes in luxuriam, & so-
 lum Dominatorem & Dominum nostrum Ie-
 sum Christum negantes. quos vers. 8. dicit*

*Vitia Ca-
 tholicorū
 quomodo
 differant
 à vitijs
 hæretico-
 rum.*

*Varij lu-
 xuriæ &
 libidinis
 modi.*

*1. modus
 eorū qui
 gratiam
 Christi in
 luxuriã
 transfe-
 runt.*

S 5

carnem

2. qui in
conuiujs
luxuriā-
tur. carnem maculare. Secundò illi qui in con-
uiujs suis luxuriantur, de quibus ex sen-
tentia D. Petri 1. Pet. 2. 15. egimus superio-
ri capite 8. Tertiò illi qui odio & inuidia

3. qui odio
feruntur
in proxi-
mum. feruntur in proximum. Hinc Deut. 28. 54.
*Homo delicatus in te, & luxuriosus valde,
inuidebit fratri suo.* De qua inuidia capi-
te etiam 15. superiori diximus.

4. quibus
displicēt
verba Sa-
pientis. Quartò, quibus displicent verba Sa-
pientis. Hinc Ecclesiastici cap. 21. v. 18.
*Verbum sapiens quodcumq; audierit sciens
sapiens. laudabit & ad se adyciet: audiuit luxuriosus,
& displicebit illi, & proyiciet illud post dorsum
suum.* Erat certè verbum sapiens, quod
de Eunuchis dixerat Isaias cap. 56. 4. *Hac
dicit Dominus Eunuchis. Qui custodierint
sabbatha mea, & elegerint quæ ego volui, &
renuerint fædus meum; Dabo eis in domo
mea, & in muris meis locum, & nomen melius
à filijs & filiabus: nomen sempiternum dabo eis
quod non peribit. Adducam eos in montem
sanctum meum, & letificabo eos in domo ora-
tionis meæ: holocausta eorum, & victima eo-
rum placebunt mihi super altari meo, &c.*
Confirmavit idem sapiens verbum sum-
ma patris cælestis sapientia, cum Matth. 19.
12. asseruit fore Eunuchos qui se ipsos ca-
strabūt propter regnum cælorū. At displic-
cuis

cuit verbum hoc luxurioso Luthero, factusq; est vnus ex eis, qui Iacobi cap. 5. 5. epulati sunt super terram: & in luxurijs entriuerunt corda sua. Equi amatores, inquit Ieremias capite 5. 8. in foeminas, & emissarij facti sunt, &c. Quinto ex eorundem numero sunt, qui foeminas ducunt, quæ luxuriatę sunt in Christo I. Tim. 5. 11. habentes damnationē quia primā fidem irritā fecerunt. qui 2. Tim. 3. 6. penetrant domos, & captiuas ducunt mulierculas oneratas peccatis, quæ ducuntur varijs desiderijs, qui 2. Pet. 2. 18. superba vanitatis loquentes pelliciunt in desiderijs carnis luxuria eas quæ paululū effugiunt, vti Lutherum cū Florētina illa fugitiua Moniali fecisse superius diximus. Satius profectō fecisset talis doctor, si attendisset ad id Eccl. 42. 11. Super filiā luxuriosam confirma custodia: ne quando faciat te in opprobrium venire inimicis, a detractōne in ciuitate, &c. Potuit certē hoc Lutherus à Circumcellionibus & Donatistis didicisse, de quib; ita D. August tractans locū psal. 49. Si videbas furē currebas cū eo, & cū adulteris portionē tuā ponebas. Annō, inquit, cum mœchis particulā suam ponāt, qui greges ebrios sanctimonialium suarum cum gregibus ebrijs Circumcellionū diu noctuq; permixtos vagari turpiter sinunt

5. Qui captiuas ducunt mulierculas peccatis oneratas.

Donatista & Circumcelliones sanctimonialium corū puniunt.

finunt? Eadem habet tom. 7. contra epistolam Parmeniani lib. 2. cap. 9. Simile est quod tom. 2 epistola 169. ad Eusebium de subdiacono quodam refert in hæc verba.

Idem fecit Subdiaconus Spaniensis. Subdiaconus quondam Spaniensis Ecclesie vocabulo Primus, cum ab accessu indisciplinato sanctimonialium prohiberetur; atq; ordinata & sana præcepta contemneret, à clericature motus est: & ipse irritatus aduersus disciplinam Dei, trāstulit se ad illos & rebaptizatus est.

Duas etiā sanctimoniales cū colonis suis defundo Catholicorū Christianorum: siue idem trāstulit, siue illum sequuta: etiam ipsa tamen rebaptizata sunt: & nunc cum gregibus Circumcellionum inter vagabundos greges foeminarum, quæ propterea maritos habere voluerunt: ne habeant disciplinam, in detestabilis vinolentia bacchationibus superbus exultat, gaudens latissimā sibi apertā esse licentiā male cōversationis, unde in Catholica prohibebatur.

6. Qui quocunq; modo libidini satis faciunt. Sexto huc referuntur, qui quocunq; modo libidini suæ satisfaciunt, & dicunt cum impijs, Sapienriæ 2. 6. Venite fruamur bonis quæ sunt, & utamur creatura tanquam in iuuentute celeriter. Vino pretioso & unguentis nos impleamus: & non prætereat nos flos temporis. Coronemus nos rosis antequam marcescant: nullum præteritum sit, quod non transeat

transseat luxuria nostra. Alia certè est fors electorum, & pars eorum qui vitæ castimonia hæreditatè cælestè ambiunt, quiq; seipsos castrauerunt propter regnū cælorum: qui sibi cordi sumunt cõmonitionè principis Apostolorū dignissimã I. Pet. 4. 3 cum inquit, *Sufficit præteritum tempus ad voluntatem gentium consummandum his qui ambulauerunt in luxurijs, desiderijs, vinolentijs, comessationibus, potationibus, &c.* Qui animo menteq; reuoluunt præclarū illud castitatis testimoniū à Sapiēte Sap. 4. 1. traditū. *O quam pulchra est casta generatio cum Castitatis claritate, immortalis est enim memoria illius: tis laus. quoniam & apud Deum nota est, & apud homines, cùm presens est imitantur illam: & desiderant eam, cùm se eduxerit, & in perpetuum coronata triumphat incoinquinatorum certaminum premium vincens.* Et meritò quidem, cùm Ecclesiast. 26. 20. *omnis ponderatio non sit digna continentis anime.* Si quis hac virtute præditus non est, curet vt sic aggrediatur animo constanti arma cõtra spirituales has libidinosas nequitas: arripiat scutum fidei, clypeum orationis, in quo possit omnia tela nequissimi Asmodæi extinguere. Hoc D. Paulus stimulum carnis & angelum Satanæ sentiens se-
 se fe-

se fecisse 2. Corinth. cap. 12. v. 7. commemorat. Adhibeat orationi ieiunium. His enim duobus præsijs pudicitia sacræ filiæ Raguelis in ciuitate Rages, à tentationibus Asmodæi Dæmonis tuta saluaq; fuit, *Tribus enim diebus, vt est Tob. capit. 3. 10. & tribus noctibus non manducauit, neque bibit: sed in oratione persistens cum lachrymis deprecabatur Deū, vt ab isto improprio liberaret eam.* vti & fecit, septem viris de medio prius per Dæmonium sublatis, qui teste Raphaele angelo Tob. 6. 14. coniugiū ita susceperant, vt Deum à se & sua mente excluderent, & suæ libidini ita vacarent sicut equus & mulus, quibus nullus est intellectus. Quæ duo præsijs D. Paulus requirit in coniugatis secularibus, quibus licitum est matrimonium, vt & Saræ fuit, & Tobix, multò magis in Ecclesiasticis & maximè religiosis, vti fuit Lutherus, & Bucerus qui ad tertias sacrilegas nuptias profilijt. Sic enim scribit D. Paulus 1. Cor. 7. 5. *Nolite fraudare inuicem, nisi fortè ex consensu ad tempus, vt vacetis ieiunio & orationi: & iterum reuertimini in idipsum, ne tentet vos Satanas propter incontinentiam vestram. Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium.* His accedat in potu & maximè

maximè in vino moderatio. *Luxuriosa enim, vt est Prou. 20. 1. res vinum, & tumultuosa ebrietas: quicunq; his delectatur, non erit sapiens. Nolite, inquit D. Paulus Ephes. 5. 18. inebriari vino, in quo est luxuria, sed implemini Spiritu sancto. Coerceat lumē oculorum ab illicito mulierū conspectu. Pepigi, inquit Iob. 31. 1. fœdus cum oculis meis, vt ne cogitarē quidem de virgine. Quam enim partem in me haberet Deus desuper, & hereditatem omnipotens de excelsis? Lutheri ergo pars, quia virgines Deo dicatas ad incestuosas & sacrilegas nuptias pertrahit, necesse est, vt non sit cum Deo, sed cum impijs, quos superius ex Sapientiæ 2. capite adduximus. Vtinam carnem suam cum vitijs & concupiscentijs, vt D. Paulus ad Gal. 5. 24. docet, crucifixisset: vtiq; si & experientiæ, & dicto Sapiētis Ecclesiastici II. 24. adhibenda est fides, malitia hora obliuionem fecisset luxuria maxima.*

Septimò huc referuntur ij, qui & per homicidia aditum ad libidinem maiorem committendam sibi faciunt: cuius rei sit argumentum, quod pientissimus ille, sanctissimæ Carthusiæ Colonienſis decus & ornamentum, D. Laurentius Surius in suis commentarijs scribit ex gestis anni 1563.

Sunt.

7. qui per homicidia aditum ad libidinem sibi faciunt.

Maiores apud illos quam apud nostros libido. Sunt, inquit, ex nostris qui quandoque in tabulas quasdam visitatorias istorum Evangelicorum visitorum inciderint, in ijsque proluxa & deteriora à coningatis concionatoribus adulteria perpetrata legerint, quam possint apud Catholicos tam angusto orbe scortationes reperiri. Quidam Lutheranicus sacerdos mirabili fraude adeptus parochiam quandam, uxorem duxit. Ea cum nouello marito minus arideret, toxico ab illo perimitur: ut nouis nuptijs via sterneretur. Interrogatus cur tantum admississet facinus, respondit coniugium in Lutheranis sacerdotibus non restringere libidinem. Non enim refrenatur libido libidini indulgendo, sed grauius potius reluctando, & pijs studijs perpetim vacando.

8. *Incredibilis libido Anabaptistarum.* Octauò rei huius turpitudinem auget incredibilis libido Anabaptistarum, qui non secus agunt ac gentes, quibus Lycurgi legibus permittebantur adulteria: sicut legibus Persarum incestuosæ nuptiæ cum matribus, filiabus, sororibus. Præter multa enim nefanda, habent conuenticula, in quibus caninas nuptias exercent: ut ex ore illorum, qui ad nos, quod rarissimum, redierunt, cum in Morauia agerem, intellexi: & pius Christianus lector habere potest ex eorum articulis, quos Iohannes Cochlaus

Cochlæus doctissimè refutauit & maximè
 ex art. 17. & 19. Quam verò libidini liber-
 tatem tribuat Lutherus, videre est in ser-
 monibus conuiualibus, Epicuro aut Sar-
 danapalo potiùs quam Euangelico Docto-
 re dignis. Ex ijs etiam colligi potest com-
 mentarijs, quæ supra cap. 7. epist. 1. ad Cor.
 edidit Ienæ anno 1558. tom. 2. fol. 310.
 Quod si, inquit, vxor aut maritus à se mu-
 tuo non tantum adulterij, sed iræ, dissidij,
 aut quacunq; causa discesserint, si volue-
 rint redire, possunt: etsi nocens pars vult
 esse sine matrimonio, innocens pars alteri
 potest nubere. Imo eodem folio facie a
 ostendit, quod si decem ordine fugiant,
 quoq; potest accipere aliam atq; aliam. In
 eodem tomo libro de vita coniugali folio
 164. a. dispensat pro sua auctoritate, non
 Papali sed Mahometica: & vult, quòd si
 potens mulier contraxit cum impotente
 viro, vt petat à marito, vt cum mariti fra-
 tre aut proximo affine clandestinum con-
 trahat matrimonium: prior tamè vir ma-
 riti nomen obtineat, ne bona ad peregri-
 nos aut alienos distrahantur, sed inter san-
 guine iunctos conseruentur: & vt maritus
 se patiat ab vxore decipi, sicut illa à ma-
 rito contra suam voluntatè decepta fuit:

*Lutherus
 quantum
 tribuat li-
 bidini &
 quid in eò
 genere p-
 miserit.*

T

Sic

238 DE FALSIS PROPHETIS,

*Elbingen-
ses concio-
natores li-
bidinosi
& fures
quales.*

*Petrus
Iesan.*

*Anabap-
tista no-
miae in-
stinctus
Spiritus
sancti li-
bidinem
regunt.*

Sic eodem libro fol. 168. b. si vxor non vult reddere debitum coniugale, veniat ancilla. Sic illustrissimus ille & sempiterna memoria dignus Cardinalis Holius tom. 2. anno 1553. fol. 81. obijcit Matthiæ Consuli Elbingensi Braunsbergæ feria 3. Paschæ cæterisq; Elbingensibus, quod receperint anno 1549. Elbingenses concionatorem cum tribus vxoribus superstitibus, & post illum Petrum Iesan, qui cistam effregit, in qua fuit pecunia sacerdotum, qui Christum venalem ex cathedra templi promulgauit pro quatuordecim denarijs. Hanc libidinē quomodo Anabaptistæ nomine pietatis tegant, constabit sequenti exemplo, quod Felicianus Capitonius in explicationibus Catholicis locorum veteris & noui testamenti, quibus abutuntur hæretici explicat 73. parte 1. sic tradit:

*Viguit nostra ætate hæreticorum secta, qua ita suis sectatoribus spiritus sancti abundantiam pollicebatur, ut quæcumq; in mentem facienda venirent, Spiritus sancti opera esse existimarentur: pro sua autem heresi confirmanda, verbis istis Pauli a Hieremia desumptis, quibus a Paulo probatur, legem Euangelicam esse gratiam Spiritus sancti, qua in cordibus s. eorum diffunditur, utebantur. Inquit enim,
Dabo*

Dabo legem meam scriptam in cordibus eorum, & non docebit unusquisq; proximum suum, & unusquisq; fratrem suum dicens. Cognosce Dominum, quoniam omnes scient me à minore usq; ad maiorem. Ecce (aiunt) quod Spiritus sanctus sine externis adminiculis docet, & monet corda fidelium. Confirmabant eorum vesaniam, quoniam Christus nihil scribens dixerit: Spiritus veritatis quem ego mit- tam vobis à patre, docebit vos omnem veritatem. Igitur Iesu Christi veritas non à libris siue scripturis, sed à Spiritu sancto, qui est in cordibus fidelium habetur. Profecto nescio, an nequior, aut pestilentior possit inueniri secta, & que ad omnia mala patientiores faciat aditus quàm ista. Omnia enim que vult credit, & que non vult non credit: que vult facit, & que non vult, non facit: impietatem habet pro pietate, & vitia existimat virtutes &c. Euenit in quadam Italia ciuitate, ubi hac secta sibi plurimos adiunxerat, quod quidam volens amici sui constuprare filiam, hoc astu usus est. Dixit amico, Spiritus sanctus mihi dicit, quod cum uxore tua dormiam, ille Spiritui sancto credens annuit, domumq; reuersus imperat uxori cœnam parare, cubiculum & lectum sternere, & quicquid amicus ad cœnam venturus iuberet exsequi, & ad am-

Anabap-
tistarum
sensus q̄
impius p̄
ceteris.

cum alium diuertit. Sub noctem autem uenit amicus constuprator, cœnatur hilariter, & postea petit ut filia, (qua uirgo erat) secum dormiret: paruit mater, paruit filia, propter imperium mariti. Reuertitur manè maritus, percunctatur quid factum sit. Cognita autem re, accepit pugionem, & prosiliens in plateam inuentoque siue stupratore ait: Num dixisti Spiritum sanctum iubere, quod cum uxore mea concumberes? Cur ergo mentitus es Spiritui sancto? Et modo mihi quoque dicit Spiritus sanctus ut te interficiam; ac simul tribus aut quatuor ictibus percussum prostrauit, unde manifesta secta per principes Christianos deleta est. Huius fœdæ libidinis non minima iecit fundamenta Erasmus Roterodamus in suo Encomio matrimonij, cuius uerba, ne honestis auribus turpitudinem ingerât, silentio prætereunda iudico; Sicut & Lutherus libro de uita coniugali, ubi asserit coniunctionem illâ maris & fœminæ magis esse necessariam unicuique quam comedere, dormire, scire. Quam hæresin incertum exitium imbecillium quorundam Christianorum à Iouiniano hæretico olim conceptâ, dicti duo Lutherus & Erasmus ab inferis reuocarunt, rationibus ipsius ducti, quibus Iouinianus, quas ex confutatione

D. Hie-

Iouiniani
& Lutheri
& Erasmi
impudens
de castitate
sententia.

D. Hieronymi, quam habet libro 1. contra Iouinianum, quiuis facile intelliget, quam subiiciendam, licet cum præfatione honoris, iudico. *Periclitamur*, inquit, *responsionis verecundia*, & *quasi inter duos scotulos*, & *quasdam castitatis & pudicitia συμπλήγας*, hinc atq; inde pudoris, vel *causæ naufragium sustinemus*. Si ad *proposita respondeamus*, pudore suffundimur: Si pudor impetrari silentium, quasi de loco videbimur cedere, & *aduersario feriendi occasionem dare*, melius est tamen clausis quod dicitur oculis *Andabatarum more pugnare*, quàm *directa spicula clypeo non repellere veritatis*. Poteram quidem dicere, quomodo posterior pars corporis & meatus, per quem alii stercorea egeruntur, relegatus est ab oculis, & quasi post tergum positus: ita & hic qui sub ventre est, ad dirigendos humores & potus, quibus *vene corporis irrigantur*, à Deo conditus est. Sed quoniam ipsa organa & genitalium fabrica, & nostra *fœminarumq; discretio*, & *receptacula vuluæ*, ad suscipiendos & coalendos *fœtus condita*, *sexus differentiam prædicant*: hoc breuiter respondebo. Nunquam ergo cessemus à libidine: ne frustra huiusmodi membra portemus? Cur enim maritus abstineat se ab uxore? Cur casta vidua perseueret? si ad

Hieronymus ad
argumen-
ta Iou-
niani.

hoc tantum nati sumus ut pecudum more vivamus? Aut quid mihi nocebit si cum uxore mea alius concubuerit? Quomodo enim dentium officium est, mandere: & in alium ea quae sunt mansa transmittere; & non habet crimen qui coniugi meae panem dederit; ita si genitalium hoc est officium, ut semper fruatur natura sua, meam lassitudinem alterius virtute superent: & uxoris (ut ita dixerim) ardentissimam gulam, fortuita libido restinguat. Hec Hieronymus, & iterum idem D. Hieronymus. Quid, inquit, sibi vult Apostolus, ut ad continentiam cohortetur; si contra naturam est? Quid ipse Dominus, qui Eunuchorum precipit varietates? Certè Apostolus qui ad suam nos provocat pudicitiam debet constanter audire: cur portas veterum ô Paule? Cur à sexu foeminarum barba, pilis, aliisque membrorum qualitate distingueris? Cur tua non intumescunt papilla, non dilatantur renes, non pectus arctatur? vox obsoletior est, sermo ferocior & hirsutius superciliū. Frustra haec omnia virorum habes, si complexu non uteris foeminarum. Compellor aliquid loqui & insipiens fieri; sed vos me ut loqui audeam coegistis. Dominus noster atque saluator, qui cum in forma Dei esset, formam serui dignatus est assumere; factus obediens patri usque ad mortem

ad mortem, mortem autem crucis, quid neces-
 se erat, ut ijs membris nasceretur, quibus usu-
 rus non erat? Qui certe ut sexum ostenderet,
 etiam circumcisus est. Cur Iohannem Apo-
 stolum & baptistam sua dilectione castravit,
 quos viros nasci fecerat? Qui ergo in Chri-
 stum credimus, Christi sectemur exempla, &
 si noueramus illum iuxta carnem, certe in re-
 surrectione eadem erit corporum substantia,
 qua nunc utimur, licet auctior gloria. Nam
 saluator intantum ipsum corpus habuit post
 inferos, in quo & crucifixus est: ut manus
 perforatas clavis & lateris vulnus ostenderet.
 Porro si clausis ingressus est ostijs: quod huma-
 norum corporum natura non patitur, ergo &
 Petrum & Dominum negabimus vera ha-
 buisse corpora; quia ambulauerunt super a-
 quas, quod contra naturam est. In resurre-
 ctione mortuorum non nubent neq; nubentur,
 sed similes erunt angelis. Quod alij postea in cae-
 lis futuri sunt: hoc virgines in terra esse coepe-
 runt. Si angelorum nobis similitudo promit-
 titur, inter angelos autem non est sexus diuer-
 sitas: aut sine sexu erimus, quod angeli sunt:
 aut certe quod liquido comprobatur, resurgentes
 in proprio sexu, sexus non fungemur officio. Hec
 Hieron. Plura in hanc rem dici possent, quae
 breuitatis causa omittim, & in aliud tempus

reijcimus; expectaturi si quis se censorem huius nostri libelli venditare voluerit: breuibus interim adhuc sequenti capite acturi, num naturæ legibus omnino contradicat castitatis conseruandæ studium: an verò ventris vsus potius naturę officiat, eamq; de rectę valetudinis arce deiiciat & exturbet. Ad quod multarum animarum & corporum Christianorum salus me licet verecundiæ studio renitentem, meritò compellit.

 CAPVT XVIII.

VTRVM VENERIS VSVS
 ita ex sententia Lutheri necessa-
 rius sit hominibus, sicut come-
 dere, bibere, dormire, scire: an
 potius naturę incommoda af-
 ferat, & quænam illa, &
 quotuplicia.

PLurimum dubitavi dum hoc in opus-
 culo versor, vtrum ex re nostra foret,
 rem hanc discutere, verecundia materiæ
 huius quàm maximè ab animi sententia
 reuocatus: disputandum tamen breuiter
 hac